

Guldbryllups Sang

Den 10de December 1862

Det var i Schweitz, hvis Storhed hver maa prise,
Der var just Beutners, der var Andersen,
Fru Beutner sagde: skriv en lille Vise,
Guldbryllup *Wiehes* har, o skriv min Ven,
Og kan De ikke strax, saa skriv den siden,
Og send den hjem, just rigtig langveis fra!
Ak, Gud bevar' os, hvordan løber Tiden,
Jeg er i Spanien, alt i *Murcia!*
I Maurerfolkets By, i Palmelandet
Hvor rundtom til et Skov-Krat Cacter groe,
Her fra flyv Du min Sang vidt over Vandet,
Flyv over Bjerge til de kjære To,
Og fald med Vinens Draabe paa hver Tunge
Ved Bryllups Bordet; *der* af Hjertens Lyst
Den spanske, danske Sang I for dem sjunge,
De To som staae nu paa Guldlandets Kyst.
I Livets gode og dets tunge Dage,
De tro holdt ud, det har Velsignelse!
Lad Minderne i Caravane drage,
Klart sees, Gud lader kun det Bedste skee;
I den Tro kan en Verden man omfavne
Man gaaer saa freidig over Torn og Tjørn:
I Tidens Marmorblok staae Eders Navne,
Dem Gud har kjær, dem glæder deres Børn.